

Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Високом судском и тужилачком вијећу Федерације Босне и Херцеговине

Користећи се овлаштењима која су Високом представнику дата у члану V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узимајући у обзир члан II.1. (д) претходно наведеног Споразума према којем Високи представник “пружа помоћ када оцијени да је то неопходно, у изналажењу рјешења за све проблеме који се јаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

Позивајући се на став DŽI.2 Закључака са Конференције о имплементацији мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, а на којој је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру Високог представника да употреби свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када процијени да је то неопходно” о одређеним питањима укључујући (према тачки (ц) овог става) “мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Увјерен у витални значај који за Босну и Херцеговину има

настојање да се ојача и слиједи владавина закона како би се створила основа за привредни раст и стране инвестиције;

Уз уважавање става I.2.a Закључака донесених на наведеној конференцији у Бону који потврђују “да је непристрасно и независно правосуђе” од “суштинског значаја за владавину права и помирење у Босни и Херцеговини”, да процес именовања судија и тужилаца мора бити заснован на способностима, да се мора успоставити институција за едукацију судија и тужилаца, те да је контрола правосудног система елемент од суштинског значаја за поменути процес;

Руводећи се ставом II.2 Анекса Декларације Савјета за имплементацију мира (Мадрид, 16.12.1998. године) у којој се “наглашава значај интензивираних напора у провођењу реформе правосуђа, које координира Високи представник, како би се пружила подршка напорима органа власти у Босни и Херцеговини”, те “апелује на Високог представника да даље развија стратешки план свеобухватне реформе правосуђа, којим се утврђују краткорочни и дугорочни приоритети, уз консултације са органима власти, Савјетом Европе, ОСЦЕ-ом, УНМИБХ-ом и другим организацијама”;

Имајући у виду Декларацију Савјета за имплементацију мира (Брисел 23. и 24. мај 2000. године) којом се захтијева успостављање истински независног и непристрасног правосуђа како би се обезбиједила владавина права у свим кривичним, грађанским и привредним стварима, те признајући “трајну потребу за међународном надзорном институцијом за реформу правосуђа у ишчекивању да ОХР дође до рјешења у погледу Програма реформе правосуђа” те да Савјет “подржава даље напоре Високог представника да предводи активности у реформи правосуђа и усклађује напоре међународне заједнице по том питању.”

Узимајући у обзир Комунике Управног одбора Савјета за имплементацију мира (Сарајево, 13.07.2000. године) у којем стоји да су се “Управни одбор и Високи представник сагласили

да је по питању реформе правосуђа и унапређења владавине права потребан трајан ангажман међународне заједнице” и да ће “за ту сврху, Високи представник успоставити Независну правосудну комисију”;

Позивајући се на Комунике Управног одбора Савјета за имплементацију мира од 28.02.2002. године, у којем Управни одбор подржава пооштреноу стратегију реформе правосуђа Независне правосудне комисије за 2002/03. годину, као и уважавајући, између осталог, значај успостављања Високог судског савјета за БиХ и реорганизације судова, а што се даље понавља у Комуникеу од 7.05.2002. године;

Позивајући се на одлуке којим су донијети закони о Високом судском и тужилачком вијећу Федерације Босне и Херцеговине, Високом судском и тужилачком савјету Републике Српске, Високом судском и тужилачком савјету Босне и Херцеговине и Упутства од 23.05.2002. године, како би се ојачала независност правосуђа и обезбиједило да поновна именовања судија и тужилаца буду у складу са реорганизацијом судова и тужилаштва.

Позивајући се даље на Комунике Управног одбора Савјета за имплементацију мира од 25. и 26. септембра 2003. године у којем се Управни одбор: “сагласио да продужи мандат Независне правосудне комисије, као и прелазни период Високих судских и тужилачких савјета до 31.03.2004. године. Управни одбор је чврсто подржао успостављање једног Високог судског и тужилачког савјета на нивоу државе и апеловао је на власти БиХ да у томе одмах дају свој допринос.”

Поздрављајући постизање споразума између ентитета о преношењу одређених одговорности које се односе на правосуђе на ниво Босне и Херцеговине, којим се омогућава успостављање једног Високог судског и тужилачког савјета на нивоу Босне и Херцеговине;

Уочавајући чињеницу да закон о једном Високом судском и тужилачком савјету на нивоу Босне и Херцеговине неће ступити

на снагу до 1.04.2004. године и да постоји потреба да се прелазни период за три постојећа закона о ВСТС на државном и ентитетском нивоу продужи до краја маја 2004. године како би се обезбиједио континуиран рад Савјета и њихова каснија трансформација у један Високи судски и тужилачки савјет на нивоу Босне и Херцеговине, како је предвиђено у горе наведеном споразуму;

Позивајући се на претходне одлуке Високог представника, одлуку бр. 169/02 о доношењу Закона о Високом судском и тужилачком вијећу Федерације Босне и Херцеговине, а која је објављена у “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине”, 22/02 и 41/02, одлуку 30/02 о доношењу Закона о измјенама и допунама Закона о Високом судском и тужилачком савјету Босне и Херцеговине, а која је објављена у “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине”, 42/02 и 19/03, одлуку 165/03 о доношењу Закона о измјенама и допунама Закона о Високом судском и тужилачком савјету Босне и Херцеговине, а која је објављена у “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине”, 67/03.

Овим доносим слиједећу

одлуку

којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Високом судском и тужилачком вијећу Федерације Босне и Херцеговине,

који је приложен као саставни дио ове одлуке.

Овај закон ступа на снагу као закон Федерације Босне и Херцеговине, даном одређеним у члану 4. овог закона, на привременој основи, све док га Парламентарна скупштина Федерације Босне и Херцеговине не усвоји у одговарајућем облику, без измјена и допуна и додатних услова.

Ова одлука ступа на снагу одмах и објављује се без одлагања у “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине”.

Сарајево, 31.03. 2004. године

Педи Ешдаун

Високи представник

ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВИСОКОМ СУДСКОМ И ТУЖИЛАЧКОМ ВИЈЕЋУ ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Закон о Високом судском и тужилачком вијећу Федерације Босне и Херцеговине (“Службене новине Федерације Босне и Херцеговине”, бр. 22/02 и 41/02), у измијењеном и допуњеном облику (“Службене новине Федерације Босне и Херцеговине”, бр. 42/02, 19/03 и 67/03) (у даљем тексту: “Закон”), овим добија слиједеће нове измјене и допуне:

Члан 1.

Члан 16. мијења се и гласи:

“Секретаријат Високог судског и тужилачког савјета Босне и Херцеговине пружа помоћ Вијећу у обављању његових стручних и административних задатака. Дисциплински тужилац Високог судског и тужилачког савјета Босне и Херцеговине има улогу дисциплинског тужиоца Вијећа.”

Члан 2.

У члану 75, став 1, ријечи “до 31.03. 2004. године” замјењују се ријечима “до 31.05. 2004. године”.

Члан 3.

Члан 78. брише се.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу 1.04.2004. године и објављује се у

“Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине”.